

ται τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας καλάς ἰδιότητας. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ἡ περιγραφὴ τῶν διαφόρων φυσιολογικῶν λειτουργιῶν γίνεται μετὰ μεγάλης σαφηνείας καὶ ἀκριβείας. Περιέχονται δὲ καὶ πρωτότυποι παρατηρήσεις τοῦ συγγραφέως.

Ἡ γλώσσα τοῦ βιβλίου εἶναι ἄπλη καὶ εὐληπτος καθαρεύουσα, διευκολύνουσα σημαντικῶς τοὺς σπουδαστάς. Εἰς τοῦτο δὲ βοηθοῦν μεγάλως καὶ αἱ μετ^τ ἔπιτυχίας ἐκλεγεῖσαι εἰκόνες, ὃν πολλαὶ εἶναι καὶ ἔγχρωμοι, λίαν παραστατικαὶ καὶ διδακτικαί, καθιστῶσαι πολὺ εὐκολωτέραν τὴν κατανόησιν τῶν φυσιολογικῶν λειτουργιῶν.

Διὰ πάσας τὰς ἀνωτέρω ἰδιότητας τῆς Φυσιολογίας τοῦ κ. Α. Κοτσαύτη, εὐρίσκω, ὅτι τὸ σύγγραμμα τοῦτο εἶναι ἀξιον παντὸς ἐπαίρουν. Ἰδιαιτέρας δὲ σημασίας εἶναι καὶ τὸ γεγονός, ὅτι τὸ σύγγραμμα τοῦτο, μετὰ τὴν πρὸ 10ετίας ἔξαντλησιν τῆς 2^{ας} ἐκδόσεως τῆς ἰδικῆς μου Φυσιολογίας, εἶναι ἡ μόνη ὑπάρχουσα Ἑλληνικὴ Φυσιολογία πρὸς χρῆσιν τῶν φοιτητῶν τῆς Ἱατρικῆς ἀμφοτέρων τῶν Ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ.—^τΗ ὁ̄η̄ξις τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων, ὑπὸ ^τI. K. Βογιατζίδου.

A'

Οἱ πρωτεργάται τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ συμφώνου τοῦ 1930, κατὰ τὸ ὄποῖον Ἐλλὰς καὶ Τουρκία ἔτειναν τὰς κεῖράς των πρὸς συμφιλίωσιν καὶ συνεργασίαν, ἐπίστευαν, ὅτι ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ συμφιλίωσις θ' ἀποδίδῃ καρποὺς σὺν τῷ χρόνῳ, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ θὰ ἐμπεδώνεται ἡ ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη εἰς διαρκῆς πλατύτερων στρώματα τῶν δύο λαῶν, Ἐλλήνων καὶ Τούρκων, ἥτοι ἐφ' ὅσον ἡ ἰδέα τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας θὰ διεισέδυεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς τὴν ψυχὴν Ἐλλήνων καὶ Τούρκων, ἐπειδὴ κατὰ τὸν Γάλλον φιλόσοφον Bergson, L' évolution créatrice, ἔκδ. ΛΑ', σ. 77, ἡ ζωὴ προχωρεῖ πάντοτε διὰ διεισδύσεως καὶ διείσδυσιν βαθμιαίαν σὺν τῷ χρόνῳ ἀνεμέναμεν "Ἐλληνες καὶ Τούρκοι. Καὶ ταῦτα ἐνῷ ἡ Κοινὴ γνώμη εἰς τὴν Ἐλλάδα, τὸ 1930, ἥτοι ἡ γενικὴ τῶν Ἐλλήνων κρίσις καὶ ἐκτίμησις περὶ τῆς ἀξίας τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συμφιλιώσεως, ἀν δηλαδὴ ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ συμφιλίωσις ἔχῃ ἀξίαν καὶ πόσην ἀξίαν ἔχει, ἀντιδροῦσε ν' ἀποδεχθῇ τὰς οἰκονομικὰς μεγάλας θυσίας, τὰς ὄποιας ἐπέβαλε τὸ Ἑλληνοτουρκικὸν σύμφωνον τοῦ 1930. Αἴφνης λοιπὸν μετὰ μίαν εἰκοσιπενταετίαν ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ φιλία ἐδέχθη ἐκ μέρους τῶν Τούρκων βαρύτατα πλήγματα. Ἐντὸς τοῦ 1955 οἱ Τούρκοι ἐπέδειξαν μὲ ἀπειλὰς μεγίστην ἔχθρότητα κατὰ τῆς Ἐλλάδος, ἀποκορύφωμα τῶν ὄποιων ἥσαν αἱ βανδαλικαὶ πράξεις τῶν Τούρκων κατὰ τῶν Ἐλλήνων, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ τὴν Σμύρνην, τῆς 6 καὶ 7

Σεπτεμβρίου 1955. Ποῦ δφείλεται ἡ ἔχθρότης αὐτὴ τῶν Τούρκων κατὰ τῆς Ἑλλάδος; Εἶναι ἀρά γε συνέχισις τῶν διωγμῶν τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ ὅστις ἔζοῦσεν ἐν Τουρκίᾳ μέχρι τοῦ 1923; Εἶναι ἀρά γε ἀναβίωσις τῶν σκοπῶν καὶ τῶν μεθόδων τὰς ὁποῖας ἐφήρμοζαν οἱ Νέοτουρκοι ἀπὸ τοῦ 1908 μέχρι τοῦ 1923 πρὸς ἔξολόθρευσιν τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ, τοῦ ζῶντος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εἰς τὴν τουρκικὴν ἐπικράτειαν, ἵδιᾳ δὲ τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ὅστις ἔδρασεν ἀπὸ τριῶν χιλιετηρίδων εἰς τὰς χώρας τῆς τουρκικῆς ἐπικρατείας, αἱ ὁποῖαι εἰς τοὺς Ἑλληνας δφείλουν τὴν ἴστορικὴν τῶν ἀκμήν; Καὶ ταῦτα μὲ τὸν προγραμματικὸν σκοπὸν τῶν Νεοτούρκων νὰ δημιουργήσουν ἐθνικόν, καθαρῶς τουρκικόν, κράτος; "Η ἡ ἔχθρότης τῶν Τούρκων δφείλεται εἰς νέαν κατάστασιν δημιουργηθεῖσαν ἐν Τουρκίᾳ μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων διὰ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης τοῦ 1923;

B'

Εἰς τὰς φλέβας τῶν λεγομένων Νεοτούρκων, οἱ ὁποῖοι ἐπαλινώρθωσαν τὸ 1908 τὸ σύνταγμα, μετὰ δὲ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον 1914-18 ἐγκαθίδρυσαν ἐν Ἀγκύρᾳ τὴν δημοκρατίαν, ἥσει καθηρὸν ἐλληνικὸν αἷμα· διότι οἱ ὅθωμανοι Τούρκοι οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν κατάκτησιν ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰ παράλια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀπὸ τοῦ 13ου μέχρι τοῦ 15ου αἰῶνος, ἥσαν εἰς μικρὸν ἀριθμὸν ἔναντι τοῦ ἰθαγενοῦς ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ, ἐνῷ ὁ πολυπληθέστερος τουρκικὸς πληθυσμὸς ἔξετείνετο ἀπὸ τοῦ ὀροπεδίου τοῦ Ἰκονίου μέχρι τῆς Ἀρμενίας πρὸς ἀνατολάς. Ἄλλὰ διὰ τῶν διασόρων εἰδῶν τῆς ἔξισταμίσεως τῶν ἰθαγενῶν Ἑλλήνων καὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν γιανιτσαρικῶν ταγμάτων μετεμορφώθη μέγχ μέρος τοῦ ἰθαγενοῦς ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας εἰς ὅθωμανοις Τούρκους. Τοῦτο ἐπηκολούθησε καὶ εἰς τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν, μετὰ τὴν κατάκτησιν αὐτῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἀπὸ τοῦ 14ου μέχρι τοῦ 15ου αἰῶνος οὕτως, ὥστε ὁ Παπαρρηγόπουλος διετύπωσε τὸ πόρισμα τῶν παρατηρήσεών του ὡς ἔξις: «Ο χριστιανικὸς πληθυσμὸς ἀπέβη διὰ τῶν ἔξισταμίσεων τὸ κυριώτερον ἐργαστήριον, ἐνῷ κατεσκευάσθη, οὕτως εἰπεῖν, ὁ λαὸς ὁ ἀτόπως διομαζόμενος τουρκικός». "Ιδε καὶ Ἱ. Βογιατζίδου, Σύγχρονος ἐλληνικὴ ἴστορία, ἐν Θεσσαλονίκῃ, 1937, σ. 26 ἐ. "Ας παρατηρήσωμεν δὲ σήμερα ἀπὸ ποῦ κατάγονται οἱ ἡγέται τῆς σημερινῆς Τουρκίας· ἀπὸ τὰ βάθη τῆς Μ. Ἀσίας ἢ ἀπὸ τὰς παραλίους ζώνας τῆς Μ. Ἀσίας, τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας; Ἀπὸ ποῦ ἔξεκίνησε τὸ κομιτᾶτον "Ἐνωσις Πρόδος τῶν Νεοτούρκων διὰ νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Τουρκίαν μεταπολίτευσιν; Καὶ ποῦ ἐγεννήθη ὁ μεταρρυθμιστὴς τοῦ τουρκικοῦ κράτους Κεμάλ ὁ Ἀτατούρκ; Θὰ εὔρωμεν ὅτι καὶ τὸ κομιτᾶτον "Ἐνωσις Πρόδος καὶ ὁ Κεμάλ Ἀτατούρκ ἦνδρώθησαν εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῆς Βορείου Ἑλλάδος τὴν Θεσσαλονίκην.

Γ'

Αύτοί λοιπόν οι ήγέται τῆς σημερινῆς δημοκρατικῆς Τουρκίας, μετά τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον, ήρχισαν νὰ ἐπιχειροῦν τὴν ἐκβιομηχάνησιν τῆς Τουρκίας. Αύτοί, οἱ ἑλληνοθωμανοί, ἐπιδίδονται καὶ ἀναπτύσσουν τὸ ἐμπόριον, ἐσωτερικὸν καὶ ἔξωτερικόν, τῆς νέας Τουρκίας. Ἐπιχειροῦν τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ὑπογείου πλούτου τῆς χώρας τῶν. Ἀσχολοῦνται ὅσον ποτὲ ἄλλοτε μὲ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν. Ἰδρύουν εἰς τὴν Μεσόγειον θαλασσίας διαπορθμεύσεις. Ἐνὶ λόγῳ ἀσχολοῦνται εἰς ἕργα τὰ δόποια ἄλλοτε μὲν πρὸ τοῦ 1923 ἐχειρίζοντο οἱ Ἑλληνες τῆς ὁθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, μετά δὲ τὸ 1923 οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπομείναντες ὑπήκοοι ὁθωμανοὶ Ἑλληνες, οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνικὴν μειονότητα μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν. Διὰ τοῦτο ἡ Ἑλληνικὴ μειονότης τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποβαίνει κάρφος εἰς τοὺς ὁθωμαλμοὺς τῶν Νεοτούρκων.

Δ'

Πρὸς ἔρμηνείαν τῆς δημιουργουμένης οἰκονομικῆς ἀντιθέσεως τῶν Νεοτούρκων πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν μειονότητα τῆς Κωνσταντινουπόλεως, χρησιμοποιῶ τὸ πόρισμα περὶ προσομοίων ζωντανῶν ὀργανισμῶν τοῦ μεγάλου φυσιογνώστου Darwin. Κατὰ τὸν Darwin ζωντανοὶ ὀργανισμοὶ ἐφ' ὅσον εἶναι μεταξύ των περισσότερον προσόμοιοι, ἐπὶ τοσοῦτον ἡ μεταξύ των ἀμιλλα γίνεται μεγαλυτέρα, διότι οἱ προσόμοιοι ὀργανισμοὶ ἔχοντες τὰς αὐτὰς ἀνάγκας πρὸς πλήρωσιν ἐπιδιώκουν τὰ αὐτὰ μέσα. Εἰς τὸν αὐτὸν φυσικὸν νόμον ὑπόκεινται καὶ οἱ ἀνθρωποι· διὸ ἀνθρωποι διαφόρων ἐπαγγελμάτων, βιοτέχναι, ιατροί, γεωπόνοι, ναυτικοὶ συμβιοῦν χωρὶς ἀνταγωνισμόν. Ἐν προκειμένῳ δὲ οἱ νεότουρκοι ἀνταγωνίζονται τοὺς προσομοίους των Ἑλληνας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

ANAKOINΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

BOTANIKH.— Περὶ τῆς παρουσίας Σαπωναρίνης εἰς τὰ ἄνθη Ματρικαρίας τοῦ χαμαιμήλου (*Matricaria chamomilla*), ὑπὸ X. Φούφα.
Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ κ. Γεωργ. Ιωακείμογλου.

Εἶναι γνωστόν, ὅτι ἐντὸς τῶν ἐπιδερμικῶν κυττάρων τῶν φύλλων φανερογάμων τινῶν φυτῶν εὑρίσκεται διαλελυμένη ἐντὸς τοῦ κυτταρικοῦ χυμοῦ οὖσία τις, ἥτις διὰ διαλύματος ἐνιωδίου καλιοῖωδιδίου χρώνυνται κυανῆ ἢ ἵωδης. Ἡ οὖσία αὕτη ἐν ἀρχῇ ὠνομάσθη διαλυτὸν ἀμυλον, βραδύτερον δέ, χαρακτηρισθεῖσα ὡς γλυκοσίδη, ἔλαβε τὸ ὄνομα Σαπωναρίνη (*Saponarin*). Ο Nägeli πρῶτος ὑπεστήριξε τὴν ἀποψίν ὅτι